

معلم ای فروغ جاودانی، معلم مهر پاک آسمانی
معلم ای چراغ راه دانش، معلم آیه های مهربانی
مرا از جهل و نادانی رها کن، مرا با علم و ایمان و خدا کن
بیا ای گل تو از گهواره تا گور، مرا با علم و دانش آشنا کن (۲)
دلی شفاف چون آینه داری، محبت و صفا در سینه داری
اگر داری گهی اخمی به چهره، ولی بی شک دلی بی کینه داری
معلم ای بهار آفرینش، تو هستی افتخار آفرینش (۲)
تو هستی گوهر نایاب دریا، عجب دارم ز کار آفرینش
معلم ای فروغ جاودانی، معلم مهر پاک آسمانی
معلم ای چراغ راه دانش، معلم آیه های مهربانی
مرا از جهل و نادانی رها کن، مرا با علم و ایمان و خدا کن
بیا ای گل تو از گهواره تا گور، مرا با علم و دانش آشنا کن
دلی شفاف چون آینه داری، محبت و صفا در سینه داری
اگر داری گهی اخمی به چهره، ولی بی شک دلی بی کینه داری
تو می خواندی الفبای رشادت، تو گفتی راه ایمان و سعادت
به مردانی که رفتند عاشقانه، تو دادی درس ایثار و شهادت (۲)